

Յովսեփոս հաւանեցուցանել զՀրէայսն և խոստանալ Յովհաննու, եթէ թողուն գնալ նմա համարձակ 'ի բաց: Բայց քանզի այնպէս մոլորեալ ունէին 'ի մտի թէ մարդկեղէն զօրութիւն չկարէ առնուլ զՏաճարն, ոչ միայն զխրատն նորա մերօրեցին այլ և զՏիտոսին, որ ինքնին մատուցեալ յորդորէր զնոսա, քանզի զմեծանձնութիւն նորա համարէին երկիր: Ապա հարկ էր զինուք առնել զրաւ իրացն: Ի ստէպ յարձակմանն՝ քայքայեցաւ հիւսիսային ճակատ Տաճարին հրով, և այնպէս գրաւեցաւ սրահն արտաքին: Հարկանէին զբուն որմունսն Տաճարին, այլ զուր ուրեմն աւուրս 6 քարկոծ առնէին հզօր մեքենայիւք եւ փորէին զհիմունսն: յարձակեցան միանգամ եւս Հոովմայեցիք՝ բայց մղեցան յետս: Յայնժամ ետ արկանել Տիտոս հուր 'ի դրունսն և յաջողեցաւ գործն: Բայց հրաման ետ անդրէն շիջուցանել՝ յորժամ 'ի բուն Տաճար անդր եհաս բոցն: Մինչդեռ զայնու էր զօրականն, սահմանեցաւ 'ի խորհրդեան պատերազմին առհասարակ յարձակել 'ի վերայ, բայց զՏաճարն պահել անվնաս:

Այլ իբրեւ այն ինչ յարձակեալ էին Հրէայք և մղեալ յետս, մի ոմն 'ի զօրականաց առ լուցկի անհրաման, ամբարձ զնա 'ի վեր յընկեր իւր եւ ձգեաց զհուրն 'ի ներքս 'ի Տաճարն: Այնպէս սաստկագոյնս սփռեցաւ հուրն, զի անհնարին էր շիջուցանել: Չուր ճեպէր անդր Տիտոս, աղաչէր, հրաման տայր, սպառնայր զի միայն զհուրն շիջուցանիցեն, այլ զօրականն որ դարձեալ էր յառ և յաւար՝ չդնէր նմա միտ: Յայնժամ մատուցեալ հայեցաւ նա 'ի տեղին Սուրբ և 'ի Սրբութիւն Սրբոց, և սպրեցոյց զսպան սրբութեան, ապա ել արտաքս, բայց և այն տեղիք լուցեալ այրեցան, թէպէտ և կրկնէր և երեքնէր զհրամանն Տիտոս: Ա՛ռ զօրականն յաւարի զոր ինչ միանգամ եղիտ եւ լցան իսկ դանձուք: Ընդ տեղւոյն սրբութեան անկաւ կործանեցաւ և ամենայն իսկ յոյս եւ քաջալերութիւն Հրէիցն: Կրկնեալ հնչէին 'ի լերանց գոչիւն եւ աղաղակ վային նոցա, վերջին յոյս եւ ապաւէն լեալ էր նոցա Տաճարն: Սկսաւ այնուհետեւ կոտորած սրոյն Հոովմայեցոց 'ի մէջ նոցա չխնայեալ ծերոյ և երիտասարդի, արուի և իգի, աւագի և անաւագի, Հաղա-